

[Ninn-Hansen]

endnu vigtigere at få videreført en indkomspolitik. Erhvervslivet skal vide, hvor de er henne, også når det f. eks. gælder dyrtidsportioner, der skal drøftes i morgen.

Jeg forstår ikke, hvis regeringen vil afvise den konservative folketingsgruppes opfordring til at gøre et sagligt, godt og rigtigt arbejde, tage den fornødne tid til det, gøre dette i sommerens løb, samles i september – det er stadig væk i dette folketingsår – få udført vor rigtige gerning i forbindelse med bekæmpelse af arbejdsløsheden, både vedrørende de langtidsledige, hvis ikke vi kan klare det nu, og vedrørende efterlønnen, som vi i hvert fald ikke kan klare nu, sørge for, at disse ting kommer på plads, og samtidig gennemføre eller aftale foranstaltninger vedrørende en fortsat indkomspolitik, hvori jo også kan indgå problemer med hensyn til boliger, skatter og andet.

Det konservative folkeparti har foreslået dette, fordi vi ønsker at få resultater, og fordi vi ønsker at få de rigtige resultater i disse meget, meget afgørende sager.

Melchior (CD):

For et par uger siden stod jeg her som ordfører for forslagsstillerne vedrørende et forslag om to års efterløn til folketingsmedlemmer. Dette forslag fik ikke nogen særlig blid behandling. Den omstændighed skal imidlertid på ingen måde stemme CD eller mig ublidt over for det forslag, lovforslag nr. L 220 om efterløn, der her er til første behandling.

CD har igennem sin korte, men glørværdige eksistens flere gange vist interesse for de problemer, der hænger sammen med dette lovforslag. Vi har rejst en række spørgsmål, udkastet en række ideer, som alle må have kunnet give arbejdsministeren det indtryk, at vi principielt stiller os positivt til ordninger af den art, som her er foreslået, og dette principielle synspunkt holder også over for denne lovgivning. Dette være hermed sagt og tilsagt.

Vi tror, at en ordning af denne art vil få en temmelig lang række godartede virkninger dels for forskellige grupper af lønmodtagere, dels for erhvervslivet som sådant. I modsætning til, hvad mange tror, er erhvervslivets ejere og ledere jo overordentlig flinke og positive mennesker, og det er nok en kendsger-

ning, at der rundt omkring i virksomhederne er beskæftiget en hel del ældre medborgere, som egentlig ikke er i stand til trods god vilje at gøre fyldst i deres job mere, men som virksomhederne, særlig når det drejer sig om medarbejdere, der har tjent i 20, 30, 40 år, bevarer på disse pladser og ikke vil afskedige. Disse medarbejdere får hermed mulighed for på en god måde at få en tidlig fyraften i deres tilværelse, samtidig med at erhvervslivet på en lignende fin måde kan se i øjnene, at der bliver en større naturlig afgang.

Denne naturlige afgang vil ikke under alle omstændigheder modsvares af en indslusning af yngre medarbejdere i de tilsvarende stillinger. Det har arbejdsministeren været opmærksom på i sine bemærkninger om, at tilgangen af ny ung arbejdskraft, der vil blive opslugt, højst sandsynligt vil blive noget mindre end den afgang af ældre, der vil være i den anden ende. Der er dem, der gætter på, at tilgangen af unge vil blive en hel del mindre. Afgørende er, at der kommer en del unge i arbejde. Hvor mange ved vi ikke – det må man have været i gang med ordningen for at kunne få opklaret – men det vil nok dreje sig om mange nok til, at det har overordentlig stor interesse både for de pågældende og for samfundet.

Dermed synes jeg, at kritikken om, at dette forslag ikke skaber nye arbejdspladser, som blev fremført her af fremskridtspartiets ordfører, er både imødegået og urimeliggjort. Dels er det ikke påstået, at det er det, der er forslaget sigte, dels er der opnået noget positivt, også hvis den arbejdsstyrke, der er i gang, har en bedre aldersmæssig fordeling, så flere ældre kan blive friggjort og flere af de yngre kan blive sat i arbejde.

CD tror, det er nødvendigt at mildne arbejdsledighedsens virkninger på alle de områder, hvor den trods alle gode viljer ikke lader sig udrydde. Det er i overensstemmelse med, hvad hr. Ninn-Hansen sagde her for et øjeblik siden, når jeg siger, at vi sikkert ikke har gjort det godt nok på en lang række områder, men jeg ser dette forslag som et forsøg på at gøre det noget, indtil betydeligt, bedre.

Imidlertid er der også mange spørgsmål at stille og mange forbehold at tage. Arbejdsministerens udkast her er vældig enkelt, jeg vil sige, det er enkelt indtil det smarte – dog i dette ords gode betydning. Det, der er enkelt,